

nede ham eller overhovedet nogensinde talte om dette Besøg, følte hun sig mere og mere overbevist om, at hun havde noget at skjule.

Jytte vendte sig nu bort fra Vinduet og spurgte igen, om de dog ikke skulde spise. Men Fru Bertha havde ikke sagt sit sidste Ord.

„Du hørte, jeg bad dig om at blive hjemme fra det Besøg. Men jeg fik ikke noget Svar. Nu forlanger jeg, at du ikke gaar derhen. Ja, du ser paa mig, men det er min Mening. Jeg forbyder dig at tage hen til Hr. Karsten From. Nu skal det have en Ende med denne uforsvarlige Leflen med dig selv — og andre.“

Jytte kom ikke til at svare. Pigen aabnede i det samme Døren til Spisestuen og meldte, at der var rettet an.

Under Maaltidet talte de kun saa meget sammen, som det var nødvendigt af Hensyn til Pigens Nærværelse. Og da de havde spist, gik Jytte straks ind til sig selv.

Hun satte sig i sin store Stol og tog en Bog med kolereret Omslag, „Angelica med Tigerøjnene“, for at blive sine Tanker kvit. Men hun lagde den straks igen og lænede Hovedet tilbage med halvlukkede Øjne. At nu ogsaa hendes egen Mor sad og vogtede paa hende som en Politispion, gik paa Lur efter hendes Tanker og begyndte at holde Forhør! Og hvad var hendes Forbrydelse? At hun ikke havde haft det Held at finde den Sjælens „Tvillingbroder“, som hendes Far dengang paa hendes 16-Aars Fødselsdag havde talt til hende om. Hun følte sig saa inderlig træt af det alt sammen, havde kun